6e JAARGANG — No. 48 — 27 AUG. '26

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:5

Onder redactie van Prof. Dr V. Hepp, Ds K. Schilder, Dr C. Tazelaar en Dr J. Waterink

Medewerkers: Dr H. A. van Andel, Solo; Ds R. E. van Arkel, Utrecht; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr Joh. C. Breen, Amsterdam; Ds K. Fernhout, Vreeland; Prof. Dr F. W. Grosheide, Amsterdam; Prof. Dr T. Hoekstra, Kampen; Dr G. Keizer, De Steeg; Ds B. A. Knoppers, Amsterdam; Ds J. G. Kunst, Arnhem; Ds H. W. Laman, Assen; Ds C. Lindeboom, Amsterdam; Dr S. O. Los, 's-Gravenhage; Dr J. W. Marmelstein, Amsterdam; Ds F. C. Meijster, Rotterdam; G. Meima, Groningen; Ds J. C. Rullmann, Utrecht; J. Strikwerda, Dokkum; Dr J. Thijs, Zwolle; Dr J. Veldkamp, Hilversum; E. Visser, Arnhem; Dr D. H. Th. Vollenhoven, 's-Gravenhage; Ds J. de Vries, Tilburg; Ds J. D. Wielenga, Hoofddorp; Mr J. A. de Wilde, 's-Gravenhage.

Adres der Redactie:
Prof. Dr V. HEPP, Van Breestraat 14, Amsterdam.

Drukkers-Uitgevers:
OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goes
Tel. No. 58 — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f 1.25 per drie maanden bij vooruitbetaling.
Voor 't Buitenland en Ned.-Indië f 7.50 per jaar.
Advertentiën: 25 ct. p. regel. — Losse nummers f 0.15.

☛ **Het adres van den Eindredacteur is weder: VAN BREESTRAAT 14. AMSTERDAM.**

INHOUD: Uit de Schrift: Verachting. (Ps. 123:3, 4). — Kerkelijk Leven: De komende zittingen der Asser Synode. Provisoir gesloten. De Haagsche Synode over „buurtgemeenten". Cursus in journalistiek voor a.s. theologen. — Persschouw. — Boekbespreking. — Kerknieuws.

UIT DE SCHRIFT.

Verachting.

Zijt ons genadig, o Heere, zijt ons genadig, want wij zijn der verachting veel te zat.
Onze ziel is veel te zat des spots der welgerigen, der verachting der hoovaardigen.
Psalm 123:3, 4.

Als dan niets helpt, als gij u door tegenspraak niet den mond laat snoeren, maar iets hebt om uw tegenpartij te antwoorden, als gij u door spot niet uit het veld laat slaan, maar waardig uw Jezus blijft belijden, als gij aan vleitaal het oor niet leent, maar den onwelkomen wierook verdrijft, heeft de wereld nog wel een ander middel om u te treffen.

Het is de verachting.

Spot en verachting zijn nauw aan elkander verwant.

Daarom klaagt de psalmist uit naam van Gods volk, dat hun ziel veel te zat is van den spot der weelderigen en van de verachting der hoovaardigen.

Maar er is toch verschil.

De spot erkent tot op zekere hoogte nog uw waarde. Hij houdt rekening met u. Hoog schat hij u niet. Maar gij kunt in elk geval nog als speelbal dienst doen. Daarom is de spot het werktuig, wanneer de wereld een lichtzinnige bui heeft, wanneer zij weelderig is.

Doch de verachting is de negatie van uw menschenwaarde. Zij verklaart u voor niets nut. Zij bejegent u als een schadelijk insekt. Zij beschouwt u als een lager soort wezen, waarmee geen gemeenschap mogelijk is. Zij loopt u voorbij. Zij wil u niet zien. Zij negeert u. Gij bestaat voor haar niet. Wie is de zoon van Isaï, vraagt zij. Of anders trapt en spuwt en scheldt ze op u. Gij zijt te min zelfs, dan dat zij zich vroolijk over u zou maken. Zij is het geijkte instrument van den hoogmoed.

De wereld doet u, als gij niet met haar heulen wilt, den afstand gevoelen, welke zij meent, dat er bestaat tusschen u en haar.

Zou zij, de verlichte, zich met u, den domper, inlaten?

Zou zij, die de wetenschap gepacht heeft, één woord verspillen aan u, den achterlijken naïeveling?

Zou zij, die de kultuurgoederen geërfd heeft, zich afgeven met u, die genieten kunt binnen de gekalkte muren van een „afgescheiden" kerk?

Zou zij, de verfijnde, kunnen konverseeren met u, den grof besnaarde?

Zou zij met haar chic en elegance zich niet geneeren, wanneer gij, de plompe, de stijve, de ouderwetsche, u in haar gezelschap bevondt?

Zou zij, die weet te leven, zich behaaglijk voelen bij u, die blijkbaar alleen maar weet te sterven?

Zou zij, de geëmancipeerde, de heerlijk vrije, de geboren koningin, u ook maar met één blik verwaardigen, u, de slavenziel, die altijd maar kruipt voor God, die het niet verder brengt dan bukken voor een Wreker, die naar gij u verbeeldt, in den hemel woont?

O, er zijn er zoovelen, die in de maatschappij op een eenzamen post staan, enkel door wereldlingen omringd.

Zij kunnen het getuigen, hoe diep de wereld verachten kan! Hoe geniaal zij schelden kan!

Gij, mijn ziel, als gij getrouw zijt, ondervindt dat sommwijlen ook.

Spreek niet: ik trek er mij niets van aan.

Dat doet gij wel.

Gij zoudt niet goed staan, indien gij het niet deedt.

Gij zijt er vol van.

Het zit u tot in de keel.

Gij voelt u, als het hoog loopt, evenals de psalmist er zat van, veel te zat.

En dan... dan zoudt gij hoogmoed willen stellen tegenover hoogmoed.

Dan zoudt gij, als gij gescholden wordt, willen wederschelden.

Roep in zulk een oogenblik met den dichter: zijt mij genadig, Heere, zijt mij genadig.

De verachting prikt en steekt u zóó, dat gij uzelf bijna niet meer beheerschen kunt.

Genade hebt gij van noode om u in te toomen.

Om u te bewaren bij de nederigheid.

Om uw overloopend verdriet uit te storten voor Hem, die uw rechtszaak richten zal.

Om de wereld te toonen, dat gij er zachtmoedig onder blijft en van deernis voor haar vervuld.

Ziel, laat de verachting u toch nooit bewegen om te dingen naar menschengunst.

Maar druk u tegen Christus aan en fluister in liefde: wie mij veracht, Gij wilt mij niet verachten.

Valle heel de wereld, ja alle menschen mij af, aan u, o mijn Heiland, heb ik genoeg.

HEPP.

KERKELIJK LEVEN.

De komende zittingen der Asser Synode.

Een opwekking om op den volgenden rusdag in onze kerken de zittingen der voortgezette Synode in het gebed te gedenken, mag zeker wel overbodig heeten.

Het laat zich niet indenken, dat één Dienaar des Woords den hoogen ernst van deze zittingen niet zou verstaan.

Van de voorgaande ouderlingen in de leessienten mag dezelfde verwachting worden gekoesterd.

Gelukkig zijn er vrij groote deelen van ons land door de kerkelijke kwestie onberoerd gebleven.

Maar ook daar, wij zijn er zeker van, wordt meegeleefd.

Aan het krachtige gebed in onze kerken is voor de Synode veel gelegen.

Wel onttrekt zich de invloed daarvan aan waarneming en berekening.

Doch schriftuurlijke mystiek voelt het aan.

De belofte Gods ligt er.

Dat geeft een beteren waarborg dan statistische cijfers.

Soms kan de gedachte beangstigen of er in deze zaak geen schromelijk tekort aan gebed onder ons is.

Moge toch op den a.s. Zondag het gebed voor de Synode de stuwing van den bergstroom hebben!

Dat het niet bij een enkel bidden blijve!

Dat het een waarachtig pleiten worde op het onwankelbare verbond onzes Gods!

Dat de zalving van den Heilige in de gemeenten openbaar worde!

Dat de leiding van den Heiligen Geest in de Synodale vergadering hartelijk van den Koning der kerk worde begeerd!

Stellig gaan we de zittingen, welke eerstdaags worden gehouden, niet met zulk een spanning tegen als toen de Synode voor het eerst samenkwam.

Maar dit mag geen gebedsverflauwing over ons brengen.

Want dat zou weleens oorzaak kunnen worden, dat de Heere onze Synode minder licht gaf dan zij behoeft.

Overigens is deze voortgezette Synode gewichtig genoeg.

Er zullen één of meerdere gravamina worden ingediend.

Ernstig zullen de gronden, waarop die rusten, moeten worden overwogen.

Vooral het Schriftbewijs, dat toch de kern van elk gravamen moet uitmaken, zal nauwgezet onderzocht moeten worden.

Wat de gevolgen der daar te nemen beslissingen zullen zijn, mag de beraadslagingen niet beheerschen.

Wel mogen en moeten zij onder de oogen gezien.

Doch als wij den weg des Heeren klaar aangewezen zien, kunnen wij de gevolgen gerust in de hand onzes Gods geven.

Op het oogenblik, dat wij dit schrijven, is er nog geen officieel agendum verschenen.

Slechts uit de bladen weten wij van het een en ander, dat ter tafel zal worden gebracht.

Of alles ontvankelijk is, valt op dit moment nog moeilijk na te gaan.

Daarom onthouden we er ons van te bespreken, wat vermoedelijk op het agendum zal komen.

Over een week is, zoo God wil, er meer van bekend.

Wij hopen dan onze reeks „Synode-indrukken" te vervolgen.

Worde het der Synode gegeven met voorzichtigheid en beslistheid te handelen.

Met voorzichtigheid!

Want het geldt hier ons allerheiligst geloof en de eenheid der kerk. Beide zijn teedere zaken.

Met beslistheid!

In onze dagen, waarin de religieuse twijfel wordt vertroeteld, hebben wij èn in ons belijden èn in ons kerkelijk leven vastheid noodig.

Al blijven er voor ons geloof veel open vragen bestaan, er is toch een ten deele kennen. En kennen sluit zekerheid in zich.

De vastigheid van den gordel der belijdenis mag niet tot losheid worden.

Provisoir gesloten.

Dezer dagen lazen we in een overigens uitnemend artikel, dat de Generale Synode v e r d a a g d was.

Dat nu is niet juist.

Verdagen doet men, wanneer om de een of andere reden een zaak niet kan worden afgehandeld, maar men die op een later tijdstip wenscht af te werken.

Bij verdagen staat het vast, dat een vergadering weer zal saamkomen.

Hiervan nu was op de Synode van Assen geen sprake.

Men maakte het volstrekt niet van tevoren uit, dat nog eens moest worden vergaderd.

Integendeel ging men van de onderstelling uit, dat de Synode was afgeloopen.

Ze werd dan ook niet verdaagd, maar g e s l o t e n.

Alleen maar, men hield er rekening mee, dat er zich omstandigheden konden voordoen, waardoor het samenroepen van een Synode opnieuw noodig werd.

Nu kon men twee wegen volgen.

Of de Synode d e f i n i t i e f sluiten. Mochten dan de omstandigheden, welker mogelijkheid zich ernstig deed gelden, zich inderdaad opdoen, dan konden twee Partikuliere Synodes de roepende kerk verzoeken een buitengewone Generale Synode uit te schrijven.

Of men kon de Synode p r o v i s o i r sluiten. Wanneer bovenbedoelde omstandigheden uitbleven, zou de Synode niet worden voortgezet en de volgende Synode zou de definitieve sluiting beteekenen van de vorige. Werd de overwogen mogelijkheid echter werkelijkheid, dan heeft het moderamen in last de Synode opnieuw saam te roepen.

Welke van deze twee wegen als aangewezen moet worden beschouwd, is met een beroep op de Schrift niet uit te maken. De Schrift zwijgt hierover.

Wat hier beslissen moet is het profijt van de kerken.

Een algemeene regel valt hiervoor niet op te stellen.

Men zal elk geval afzonderlijk hebben te beschouwen.

Wil men een heel algemeene lijn hiervoor uitstippelen, dan kan gezegd, dat, ook al worden de omstandigheden voorzien, waarin binnen den gewonen tijd een Generale vergadering onzer kerken noodig zal zijn, toch de Synode definitief be-